

BIÖRNER, ERIC JULIUS

**Alfwarsama frågo tankar om en publjk
satyrisk, särdeles om billigt swar til auctoren
af Arngrims Wishets prof. =Anon.= Tryckt i
Schiffbeck, åhr 1739.**

Schiffbeck (fing.) ; Stockholm
1739

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BJÖRNER, E.J.

Litt. Hist.

Ju.

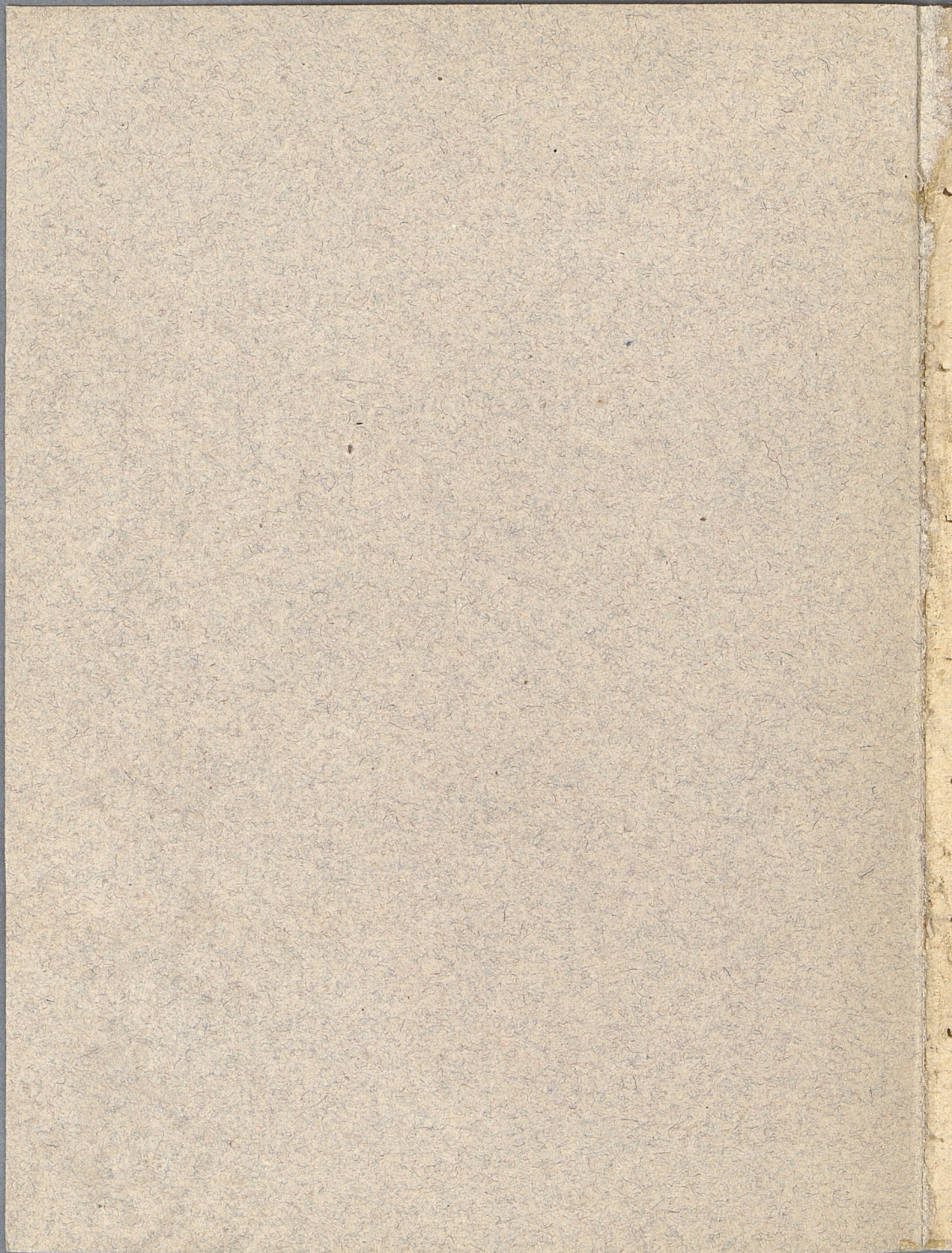
Hist.

(Br)

1739

1700 - 1829

1739

BJÖRNER, E. J.

Litt. hist. Sv.
Kritik
(om)
1739
1700 - 1829

Allvarsama

Frågo Danfar

Om en Publif

SATYRIST,

Särdeles om

Billigt Svar

Til AUCTOREN

af

Arngrims Wissets Prof.

Tryckt i Schiffbeck, år 1739.

(i Stokholm)

Man har hört en och annan nog artig Man, såmeliga benägit
ddma om berörde Arngrimsta Foster, Fader, samt at hans
Skrist, skal wara lustigt och behageligt Prestwen, så at hon
med ingen Strubb, utan slätt, höfswel borde höfwas och bemsdas;
Men så frågas häremot icke obilligt.

1. Huru wida en blott och privat Person, i så lustre republik, böde
och kan utgiffwa sig för en allmän Satyriskt eller Folkhäcklare? Och om
icke en sådan, han må föra så löf-rolig, eller heldre lustig och galant pen-
na, som han wil, ei allenast gide sig sielf, anten genom medfärdt eller ock
förslaffat sianelag, alt wärre och wärre, utan ock bringar andra, dem han
tablar och stämmer, til idel argbet, hämnd och fiendelighet? så at han blir
deras och de hans hufwud owänauer, hwarigenom så wäl den Christna e-
nigheten och förbättringen warder uphåswen, som ock många eljest gagne-
liga Män, warda twungne, til at använda sin kärta lefnads tid, til o-
dugligt pennetrig och annan skadelig orolighet.

2. Om man någonsin, anten i Guds ord, eller ock i all sund män-
nisklig Sedolära, har förmärckt någon klar tillåtelse och eftergiffwenhet
at så wara en publik Folkhäcklare? Och om icke twärt emot, bäggelådes
fast mera påpreckes, at man åt minstone i början, böde allenast enstolt och
höfligt tistala och förefomma sin nästa eller bröder, men ej allmänt och
Satyriskt skänna honom ut för alt sold, af hwilka ei många års besked-
liga i sina omvändmen, utan större delen lika skymfeskaka, eller ålfkare af
giäckt och narri, som Christnom icke höfswes. Man läse med tilbördig ef-
tertancka Matthæi 12 cap. 15 och löfande verfer, jämsförde med samma
Matthæi 5 cap. 23 vers. samt Lucæ 17 cap. 3 och 4 vers.

3. Om icke en publik Skrist, med obliqua eller förblomerade skåls-
ord, är så bitande och förargelig, som en med directa eller klara Saty-
rer? Samt om wäl ondskas, förtal och hämdgirighet, bättre och gagne-
liga äro Punna dällia: en publik Skrist, än i et privat tal, bref och dif-

4. Privilegium kan gifwas för en publik och skymfande
Satyriskt, ja at den lidande måste honom ei med öfwer, utan allenast med
jämwig, det är dylika skollheter swara och bemsda? Och månde wäl
flingar, skänder emellan, böra efter mått och wigt utdelas, så at en fint-
hård kant eller qwis, ei böde med en hårdare wigg eller til genomslås?
Sann

Sannerliga! sådana Dolgar wara ei med böuer och smel, utan dugliga påfar utdrefne.

5. Til at nu något särdeles och nytt efterdöme anföra, så frågas ei just, huru en blott Ungerwänn, som i äfkilliga Skrifter bröstar sig med en hop pufflufstiga sedoglöfor, men derhos knapt tittat in om rätta Ekstats dörrar, mindre lagt handen wid slika syftor, bordt eller kunnat tilmåta sig den hedern, at wara enda uphöfsmän för några ei så Arga, som tåmeliga sluga och höfsfada Ekstats Skrifter, dem man för några år sedan med godt bifall sedt i dageluset utkomma? Utan man frågar fast mera, om wäl en sådan, stidnt i honom, emot all gidrlighet, mera än i andra, wett hade i hast flutit sedan Himla, bordt äfwen utgifwa sig för en allmän Folkhållare, och antasta på sidstone äfwen dem, utan ringaste orsac, som med wederbörande Swerhets och lärda Herrars bifall, hafwa stitelig utgifwit gagneliga Skrifter, så til in-som utrikes wettgiriga mäns nöjse och gagna? Ty at man nu må komma til ofwannämde Wengrimsta Wisbets Prof, så ser ju hwar och en, som något förstånd äger, och eljest wet hwad för Skrifter nyliga blifwit tryckta, at en wälbekant Man, warder i samma Prof, såsom talande införder, samt en hans Skrift, och dylika honom tillkommande gidromål, klarliga tadlade, stidnt ei i ringaste måt wederlagde.

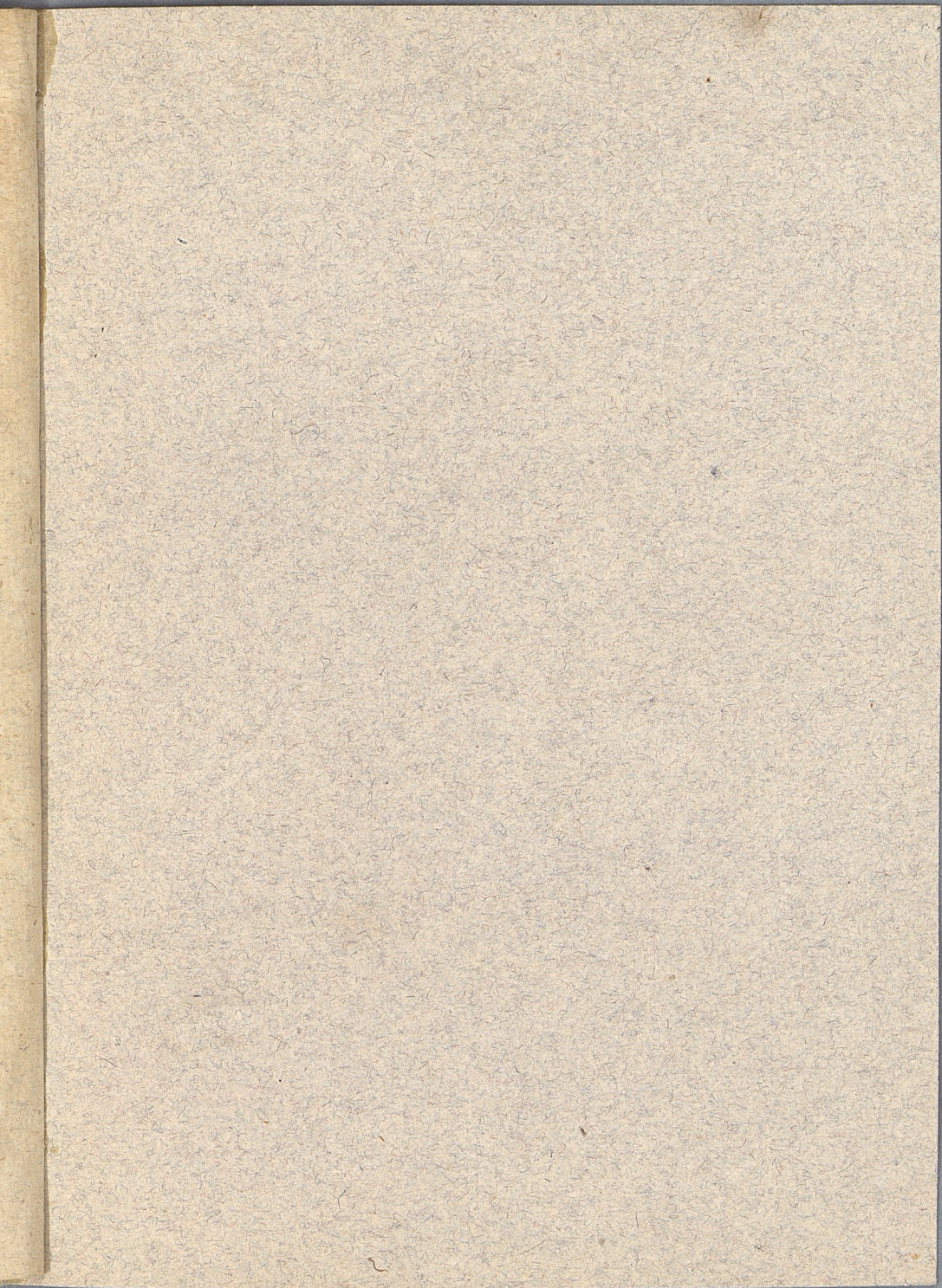
6. Om icke den har et ohöfsat och partist förstånd, som ei wet, at berörde Prof, är alt för obscuro och fattigt, i prætenderade Ekstats afsichter, så at uphöfsmannen ju snarare kunnat draga en ruten härlina genom en gammal R---swants, än smida några Ekstats tanckar, ur slikt obscur Skriftebråte? utan och påstår, at Antiquarier wara där rätteliga och lämpeliga nämde samt tilhåclade? Såsom til exempel: Huru kan en wif Man ursäctas, at inga Skrifter hafwa gjort, för ährlig stor lön i 16 år, endast därmed, at han ei gittat eller förskätt en gammal och för-gömd sanning utgrunda. Huru kan också twärt emot, en annan det Camerad, som för sin slit och redlighet warit förslagd, af en sådan ofstasagd håclare blifwa nämnd, och hans Skrift en ridicul antydder; der likwäl i samma Skrift, ei allenast ägonstuliga monumenter, utan och klara samt högst tillämpeliga stäl wara af Historien anförde? Ei så går det, endr en blinder dömer om sårger; Man wet och ju, at en eller annan, som knapt sett Rudbecks Atlantica, har doch, til at afbidsja Höga Herrar från hennes läsande, berättat oförslämt, at berörde lärda och floka Man påskätt, det Noæ Uick stadnad i Swenska Provincen Jämtland, där likwäl han aldrig annat Skrifwit, än slikt stiet efter i Armenien.

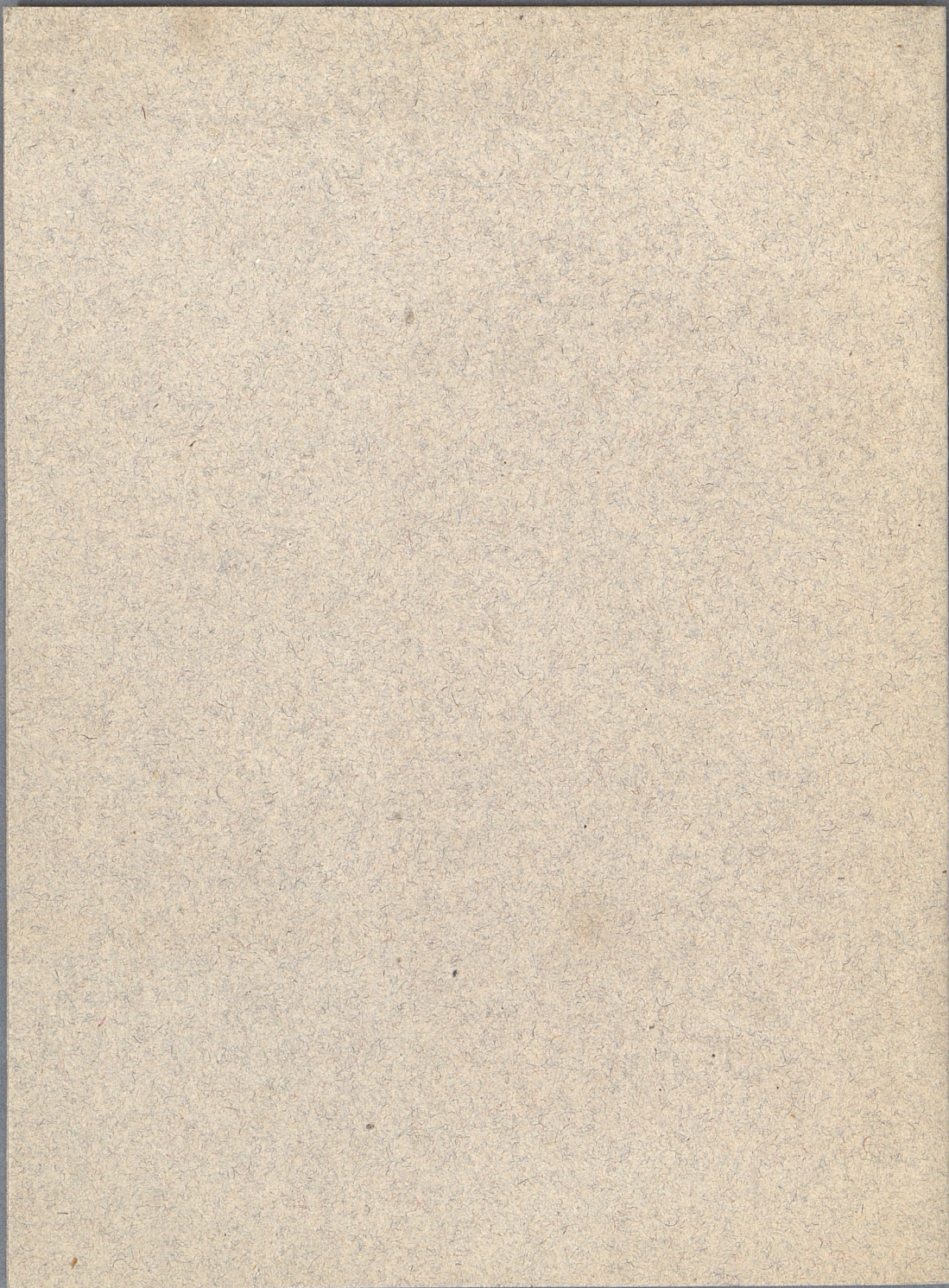
7. Om

7. Om icke i merbemänte Prof, såsingen klofhet och nytta, utan bara giäckeri, ja ofta en hoyer ständeliga expressioner äro införde, såsom huru Skriften lastar sin Mæcenat, eller Patron, med be-
tröm, det är, at den Högwälbörne Herr==== synes wäl nu oförlifneligt owäldig, lidat Auctor, tilförende hållit honom för en Herre bland andra Herrar, eller en sådan, som blott uppfyllt andras numer, med mera; Widare Drottning Margeta och hennes märke, med utfatta widlöfsteiga prickar; en Dis- Pättas afsittning, den Auctor påstår wara en Hiålm, förutan många andra updictade galen-
Papper af Kong Wils Saga, til at därmed, såsom synes, stymfa des förnåma Uttolkare, jemte hwad eljest ströts är instickat, som i utförelsen hän-
ger lika wäl tilljamman, som ler och långhalm, och gifwer altid nogsamit tillkän-
na, at Auctor, så snart han af andra klofa ei warder biträdder, ingalunda är en sådan, som han sig utgifwer. Så må man ock till slut nämna några, kanske samma Auctoris, verser, öfwer en wis Herres dödsfall utgifne, i hwilla gosska stökigt påstås, at Sverige med honom mist all gammal ädelmodighet; och är det ei obiktigt hänt, at han af et lått Fruntimber, dersöre bekommit några smucka nåsedyppar.

8. Om icke enär alt, som nu andragit är, rätteligen öfwerwäges, denna Berserks Proskwaren, som ju sielf utgifwit et så dumt och och bårt Siollhets Prof, bär med en god Strubbsjöf-
wel warda tilpöntad, men den lidande ingalunda oblikeras til at just med sådana stöligheter sig försvara, som den stadande, hwilkens eu-
dasse upåt synes altid wara, at förudaja sina så kallade

Lärfäntor och Bersärklar:

www.books2ebooks.eu